

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף י"ח ע"א

האם מותר להגות את השם באותיותיו¹ כדי להתלמד? [תד"ה להתלמד].

בצנעא	בפרהסיא	
אסור ²	אסור	לגירסת רש"י
מותר	אסור	לגירסת הגמ' שלפנינו

עבודה זרה דף י"ח ע"ב

לר' מאיר³, מה הדין ללכת לטריטאות ולקרסיאות? [תד"ה מאי].

מקום שאין מזבלין לעכו"ם	מקום שמזבלין לעכו"ם	
אסור ⁴	אסור	לרש"י
מותר	אסור	לתוס' ⁵

¹ פירשו בתוס' בד"ה הוגה, שהכוונה לקרות כמו שהוא נכתב, ויש בזה שני פירושים או שמבטא את השם כולו או שמבטא אות אות.

² כתבו בתד"ה להתלמד, שרש"י לא גורס את התיבות: אלא מאי טעמא איענש - הוגה בפרהסיא הוה, ע"כ. ולכך נתן רש"י טעם אחר שאפילו להתלמד אסור - דיש לחוש לכבוד הרב. וקרא דלא תלמד לעשות אבל אתה למד להורות קאי אכשפים.

³ לרבנן, בכל אופן אסור - בין במקום שמזבלין ובין במקום שלא.

⁴ ס"ל לרש"י שגם לר' מאיר כולוהו אסירי - דהא כולוהו בחזקת זיבול לעבודת כוכבים ניהו, ולכן לא אמרה הגמ' נפקא מינה במקום שאין מזבלין שלרבנן אסור ולר"מ מותר, דגם במקום שאנו חושבים לכאורה שלא מזבלין הוא מוחזק שמזבלין שם. ולכן ביארה הגמ' שהנפק"מ היא אם נשא ונתן, שלר' מאיר נשא ונתן אסור - ומחמיר טפי - וסובר שודאי מזבלין לעכו"ם וא"כ יש לחוש לדמי עכו"ם, ולרבנן מותר היות שכל החשש לשיטתם הוא רק משום ליצנות ולא חוששים לדמי עכו"ם.

⁵ ס"ל לתוס' שודאי שיש נפק"מ ביניהם במקום שאין מזבלין וכמשמעות מחלוקתם שלר"מ מותר ולרבנן אסור. אלא שמשמע לגמ' שיש עוד נפק"מ ביניהם גם במקום שמזבלין, דהרי הזכירו חכמים גם למקום שמזבלין אף שר"מ לכאורה מודה בזה, ולכך אמרה הגמ' שיש נפק"מ אם נשא או נתן במקום שמזבלין וכנ"ל.